

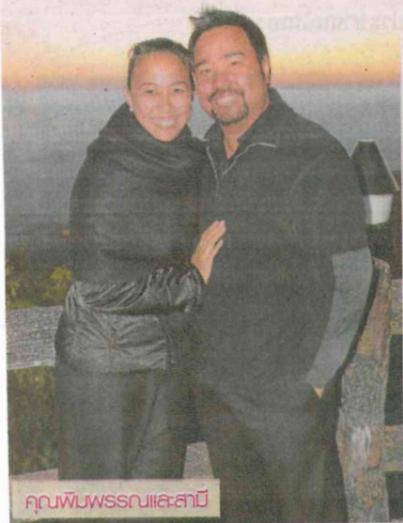

Title :	คนแม่ฟ้าหลวง
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	โคมสาร์ทบุ๊ค หน้า 10
Date :	เสาร์ 24 พฤศจิกายน 2555

Travel Talk

กาญจน์ อายุ

คุณพ่อบรรณิศา

โดยกาญจน์ คือความสำเร็จแบบยั่งยืนของมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงที่เข้ามาพัฒนา “คน” จนเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและพัฒนาพื้นที่ให้คอบุดงตงมาอย่างเช่นปัจจุบัน ลบคราบอดีตของไร่เลื่อนลอยและดอกฝิ่นด้วยกลิ่นหอมของกาแฟและสวนดอกไม้

ไม่เพียงเท่านั้น ทางมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงยังเข้าไปพัฒนาอีกหลายพื้นที่ด้วยหลักการไม่กี่ข้อ แต่ได้ผลเกือบทุกแห่ง เป็นเรื่องราวที่น่าสนใจนักจากการบอกเล่าของ “คุณพ่อบรรณิศา ดิศกุล ณ อยุธยา” ผู้อำนวยการฝ่ายศูนย์พัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง ในพระบรมราชูปถัมภ์ และจากความรู้สึกของเด็กสาว “ปิ่นปิ่น-นันทน์ เดชชามหาชัย” บัณฑิตจบใหม่ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมกับมูลนิธิ ช่วงเวลาที่ทำให้สาวกรุงเทพฯ อย่างเธอได้เห็นชีวิตอีกด้านและได้บอกสิ่งที่เรียนรู้มาผ่านคลิปแอนิเมชันชิ้นแรกในชีวิตของเธอ

3 หลัก

“เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” 3 คำที่ฟังคุ้นหูที่ไม่ใช่เพียงหลักการลอยๆ แต่เป็น 3 คำที่ “ต้องทำ” ถ้าต้องการเปลี่ยนแปลงคน

ขอให้อ่านข้อมูลโดยย่อว่า มูลนิธิแม่ฟ้าหลวงเป็นกลุ่มคนทำงานที่จะลงไปยังพื้นที่ที่มีปัญหาเพื่อแก้ไขให้ดีขึ้น ผ่านการทำงานกับ “คน” ในพื้นที่นั้น มีทั้งแบบมูลนิธิเลือกเข้าไปทำเองและแบบผู้นำในพื้นที่เรียกร้องให้เข้าไปพัฒนา

“เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา คือแนวทางที่ในหลวงทรงให้ไว้ เราก็แค่ทำตามสิ่งที่พระองค์ทรงให้มา” คุณพ่อบรรณิศาตอบคำถามที่ว่ามูลนิธิเปลี่ยนจิตใจคนได้อย่างไร

คุณพ่อบรรณิศา อธิบายต่อว่า ทุกอย่างต้องเริ่มที่ความ “เข้าใจ” เข้าใจปัญหาในพื้นที่ เข้าใจปัญหาของคนในพื้นที่ เข้าใจความต้องการ เข้าใจความไม่ต้องการ เพื่อที่จะหาทางแก้ไข

ร่วมกัน เมื่อเข้าใจแล้วก็ต้อง “เข้าถึง” นั่นคือการลงพื้นที่ ลงไปมองแววดาเขา ฟังเสียงเขา “ถ้าประชุมกับคนพื้นที่แล้วยังมีคนขมวดคืออยู่ หรือมีคนไม่สนใจสิ่งที่เราพูด เราก็ต้องแบ่งเป็นกลุ่มเล็กๆ ค่อยๆ อธิบายให้ทุกคนเข้าใจไปด้วยกัน” จากนั้นคือการ “พัฒนา” เมื่อทุกคนเปลี่ยนความคิดแล้วก็ต้องเปลี่ยนพฤติกรรมด้วย และเมื่อลงมือทำการพัฒนาในพื้นที่ก็เกิดขึ้นเป็นรูปธรรม จากนั้นทางมูลนิธิจะถอนตัวออกมาให้ชาวบ้านเป็นคนสานงานต่อเอง โดยจะมีผู้นำชุมชนเป็นคนคอยดูแล ซึ่งหากในพื้นที่มีปัญหาเกิดขึ้นอีก พวกเขาจะแก้กันเองโดยนำ 3 คำที่ทางมูลนิธิเคยใช้เป็นแนวทาง

3 สาเหตุ

คุณพ่อบรรณิศาพูดถึงอีก 3 คำที่สำคัญคือ “เจ็บ จน ไม่รู้” 3 คำที่เป็นสาเหตุของสารพัดปัญหา

เธออธิบายว่า ถ้าคนเราไม่แข็งแรง ไม่มีแรง ก็จะไม่มีความตั้งใจและกำลังใจในการทำงาน “สมมติจะยกของก็ต้องมีขาเทียม เพราะอะไร เพราะหากไม่มีขา ก็ทำอะไรไม่ได้ ทำนานก็ไม่ได้ เดินไปทำงานก็ไม่ได้” เมื่อมีสุขภาพดีแล้วแต่ไม่มีงานที่มั่นคง คนก็จนอยู่ดี ดังนั้นทุกพื้นที่ต้องมีงานที่มีรายได้ ป้องกันไม่ให้คนจนแล้วไปติดหนี้มีสิน สุดท้ายก็ต้องขจัดความไม่รู้ออกไป โดยการให้อาชีพ การศึกษา ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ

ตัวอย่าง

คุณพ่อบรรณิศาได้ยกตัวอย่างพื้นที่ที่มูลนิธิแม่ฟ้าหลวงเข้าไปพัฒนาแล้วได้ผลดี เช่น จ.น่าน แหล่งต้นน้ำสำคัญของแม่น้ำเจ้าพระยา แต่กลับพบว่าแหล่งป่าไม้เสื่อมโทรม และที่น่าตกใจคือชาวบ้านที่ จ.น่าน จนเป็นอันดับ 2 ของประเทศไทย ดังนั้นทางมูลนิธิจึงเข้าไปพัฒนาป่าและช่วยชาวบ้านให้หายจน

จ.อุดรธานี ขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการน้ำ มูลนิธิก็เข้าไปให้ความรู้ในด้านนี้ สร้างอาชีพเกษตร และจัดตั้งธนาคารแพะหรือในต่างประเทศมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงก็เข้าไปพัฒนาเช่นกัน เช่น ประเทศอัฟกานิสถาน ที่ได้เข้าไปทำธนาคารแกะ หรืออาเจห์ ประเทศอินโดนีเซีย เข้าไปดูแลเรื่องสุขภาพและลดปัญหาเรื่องโรคมะลาเรีย

คุณพ่อบรรณิศา กล่าวว่า ในต่างประเทศเขาเรียกร้องให้มูลนิธิเข้าไปพัฒนา เพราะเขาเห็นตัวอย่างอย่างคอบุดงที่พัฒนาขึ้นจริงๆ แต่ทั้งนี้ไม่ใช่ทุกพื้นที่ที่มูลนิธิเข้าไปจะสำเร็จ บางแห่งคนในพื้นที่ยังไม่พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงก็ต้องล้มโครงการกลับบ้านแล้วรอเวลากลับเข้าไปใหม่

คลิปปลูกพื้นดินแม่ฟ้าหลวง

Clip length 5:13 min